

Az ima ereje - közbenjáró imádság

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Dániel 10:10-14; Efezus 1:15-21; 6:12;
Zsidók 7:25; 1János 5:14-16; Jelenések 12:7-9

„Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgósgásos könyörgése” (Jak 5:16).

Az újszövetségi kor gyülekezetének tagjai érezték, hogy szükségük van az imára. *„Miután könyörögtek, megrendült az a hely, ahol összejöttek, és beteltek mindnyájan Szentlélekkel, és az Isten Igéjét bátran hirdették” (ApCsel 4:31, ÚRK).* Figyeljük meg: a tanítványok imádkoztak. Beteltek Szentlélekkel, utána pedig bátran, magabiztosan tudták hirdetni Isten Igéjét.

Közvetlen kapcsolat volt az imáik és a Szentlélekkel való betöltekezés, valamint Isten Igéjének erőteljes hirdetése között. *„A tanítványok... nemcsak a maguk számára kértek áldást. Rájuk nehezedett a lélekmentés terhe. Megértették, hogy az evangéliumot el kell vinniük az egész világnak, és igényelték a Krisztus által ígért erőt” (Ellen G. White: Az apostolok története. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 24. o.).*

Amikor Istenhez fordulunk és közbenjárunk másokért, Isten a mi szívünkben is munkálkodik, hogy közelebb vonjon magához. Isteni bölcsességet is ad, hogy elérjük őket országa számára (Jak 1:5). Az ő életükben is hatalmasan munkálkodik, olyan módon, amit mi nem láthatunk és nem is érthetünk teljesen, úgy vonzza őket is magához (1Jn 5:14-17).

KOZMIKUS KÜZDELEM

Vesd össze 2Kor 10:4, Ef 6:12 és Jel 12:7-9 verseit! Hogy befolyásolják ezek az igék azt, amit a közbenjárói imádságról gondolunk?

A Biblia elhúzza a látható és a láthatatlan világ közötti függönyt. Folyik a harc a jó és a rossz, az igazság erői és a sötétség erői, Krisztus és Sátán között. A kozmikus küzdelemben Isten tiszteletben tartja az emberi szabadságot. Soha nem fogja akaratumkat manipulálni, és a lelkiismeretünkön keresztül sem fog kényszeríteni. Szentlelkét küldi, hogy győzze meg az embereket az isteni igazságról (Jn 16:7-8). Mennyei angyalok harcba szállnak, hogy az örökkévalóság felé segítsenek bennünket (Zsid 1:14). Isten gondviselésszerű eseményeket is előidéz emberek életében, hogy magához fordítsa őket.

Isten viszont sosem hat ránk lelkiismereti kényszerrel. Az erőszak ellentétes Isten országával, idegen a szeretet elvétől, ami kormányzatában alapvető. Éppen ezért olyan nagy az ima jelentősége. Isten már azelőtt is minden lehetőt megtesz az emberekért, hogy mi imádkoznánk értük, imáink hatására azonban szabadon árad hatalmas ereje. Tiszteletben tartja választási szabadságunkat, amikor imádkozunk valakiért, és a nagy küzdelem összefüggésében még többet tehet, ha imádkozunk, mint ha nem tennénk.

Figyeljük meg a következő gondolatot! „Isten tervét képezi az is, hogy a hittel elmondott imánkra válaszként megadja azt, amit kérés nélkül nem árasztott volna ránk” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 453. o.). A jó és a rossz közötti nagy küzdelemben óriási hatása van az imának! Amikor imádkozunk valakiért, aki nem ismeri Krisztust, ez megnyitja az isteni áldások csatornáit, hogy szabadon áramolhassanak az életébe. Isten megtisztel bennünket, amikor úgy döntünk, hogy imádkozunk valakiért, ilyenkor még nagyobb erővel munkálkodik azért az emberért.

A közbenjárói imádság témájával kapcsolatban alázattal el kell ismernünk, hogy teljes egészében nem érthetjük, hogyan munkálkodik Isten. Ez azonban ne akadályozzon abban, hogy folyamatosan élvezzük azokat az áldásokat, amelyeket az ima által kínál nekünk és másoknak!

Vajon Isten miért munkálkodik nagyobb erővel akkor, amikor imádkozunk, mint ha ezt nem tennénk? Ha nem is értjük egészen, hogy van ez, miért hallgassunk mégis a Biblia imára buzdító tanácsára?

JÉZUS AZ IGAZI KÖZBENJÁRÓ

Mit tudhatunk meg Lk 3:21, 5:16 és 9:18 verseiből Jézus imaéletének és a szolgálatban való eredményességének a kapcsolatáról?

Jézus életét az Atyával való folyamatos kapcsolat jellemezte. Isteni erőért imádkozott keresztségekor, messiási küldetése kezdetén, hogy betölthesse a célt, amit a Menny állított elé. A Szentlélek adott neki erőt ahhoz, hogy az Atya akaratát cselekedje és elvégezhesse az előtte álló feladatot. Amikor enni adott ötezer embernek, meggyógyította a leprást vagy megszabadította a megszállottat, Jézus tudatában volt, hogy milyen hatalmas fegyver az ima a pokol erőinek visszaszorításában. Az imádság Isten által elrendelt mód arra, hogy a saját gyámoltalanságunkat és gyengeségünket összekapcsoljuk az Ő mindenható erejével. Így felemelkedünk Istenhez, aki egyedül képes megérinteni azoknak a szívét, akikért imádkozunk.

Olvassuk el Lk 22:31-34 és Zsid 7:25 verseit! Mivel bátorította Jézus Pétert, hogyan készítette fel a kísértésekre, amelyek előtt állt? Mit ígér mindannyiunknak a kísértések idejére?

Az eredményes lélekmentők imádkozó emberek. Jézus név szerint könyörgött Péterért. Arról biztosította, hogy imádkozni fog érte a legnagyobb kísértése idején. Sátán tisztában volt vele, mennyire előre viheti Isten országának ügyét az apostol, ezért minden tőle telhetőt megtett, hogy lerombolja pozitív befolyását a keresztény egyházban. Péter megkísértetésekor azonban Jézus imádkozott érte, és meghallgattattak a Mester imái. Milyen nagyszerű érzés, ha megértjük, hogy az Üdvözítő értünk is imádkozik! Bennünket is hív, hogy csatlakozzunk hozzá a közbenjárói imádság munkájában, név szerint a trónjához emelve az embereket.

Az imádságban való kitartásunkkal elismerjük, hogy abszolút, teljes mértékben Istentől függünk, amikor el akarjuk érni azokat, akiket megemlítünk.

Mostanában kiért imádkozunk? Miért olyan fontos, hogy soha ne mondjunk le róla, bármilyen nehéznek tűnik is a helyzet?

PÁL KÖZBENJÁRÓ IMÁDSÁGAI

A közbenjárói imádság biblikus. Pál imádkozott az evangelizációi során alapított gyülekezetek új hívőieért szolgálata során mindvégig. Hitte, hogy ennek hatására megtörténik valami, ami máskülönben nem történt volna meg. Sokszor volt távol azoktól, akiket szeretett, de tudta, hogy szívüket összeköti, ha imádkoznak egymásért.

Olvassuk el Ef 1:15-21 verseit, majd írjuk le az alábbi sorokra, hogy mi mindent kért Pál Istentől az efezusiak számára! Mit kért konkrétan Istentől nekik?

Figyelemre méltó Pálnak az efezusi hívőkért mondott imája. Bölcsességet és lelki látást kért a számukra, hogy Isten világosítsa meg az elméjüket az igazságával, adjon nekik reményt és örök életet. Azért is könyörgött, hogy tapasztalják Isten hatalmas tetteit az életükben. Isten olyan erős, olyan hatalmas, hogy feltámasztotta Jézust a halálból, és éppen ez az örök élet reményének alapja. Imája végén emlékezteti az efezusiakat, hogy *„milyen gazdag az ő örökségének dicsősége”* (Ef 1:18, RÚF). Minden bizonnyal különös bátorítást jelenthetett az efezusi hívőknek a tudat, hogy Pál imádkozott értük és mit kért nekik.

Figyeljük meg Fil 1:3-11 versében Pál imájának a hangvételét! Ha a filippi gyülekezet tagjai lennénk és ilyen levelet kapnánk Páltól, amiben nemcsak azt közli, hogy imádkozik értünk, hanem az imája tartalmát is megírná, milyen érzést váltana ki belőlünk és miért?

Ez a rész a Biblia legfelemelőbb és leginkább bátorító szakaszai közé tartozik. Tele van ígérekkel és felhívásokkal, hogy töltekezzünk be azzal a szeretettel, ismerettel és ítélőképességgel, ami a Jézussal való kapcsolat révén érhető el, és így mindannyian azzá válhassunk, amivé Isten szeretne minket tenni a vele való kapcsolat által.

LÁTHATATLAN ERŐK MUNKÁJA

A „nagy küzdelemnek” nevezett, a jó és a rossz közötti harcban erős fegyver a közbenjárói ima. *Dániel próféta könyve* 10. fejezetében találjuk az egyik legvilágosabb kinyilatkoztatást erről a küzdelemről.

Emlékezhetünk rá, hogy Jeremiás próféta megjövendölte: a zsidók hetven évig lesznek a babiloni fogságban. Dániel élete vége felé a zsidók fogságának az ideje a végéhez közeledett, és a próféta aggódott. Nem látta, hogy teljesednének Jeremiás szavai, a népe még mindig fogságban volt.

Babilont legyőzték a médek és a perzsák, de a zsidók továbbra is fogságban éltek. Dániel három héten át böjtölt és imádkozott, mélységesen fohászkozott népéért. A három hét végén egy dicsőséges angyal jelent meg előtte.

Dán 10:10-14 szerint mikor hallgatta meg Isten Dániel imáját? Mi tartóztatta fel egy ideig?

Lenyűgöző ez a szakasz! Azonosítsuk be a jelenet néhány szereplőjét, hogy valóban megértsük a helyzetet! Ki volt Perzsia fejedelme? Bizonyosan nem Círus, aki a Perzsa Birodalom királya volt. A legvalószínűbb, hogy a „*Perzsiának fejedelme*” kifejezés Sátánra utal. Jézus úgy nevezte, hogy a „*világ fejedelme*” (Jn 12:31; 14:30). Pál pedig így titulálta: „*a levegőbeli hatalmasság fejedelme*” (Ef 2:2). Ha tehát Perzsia fejedelme Sátán, akkor kicsoda Mihály? A Bibliában ötször fordul elő a Mihály név (Dán 10:13, 21; 12:1; Júd 9; Jel 12:7), aminek a jelentése: Kicsoda olyan, mint Isten? Ez egy újabb leírás arra, hogy Jézus a Sátánnal harcoló angyali seregek Vezére. Krisztus Isten örök, preegzisztens (előbb létező), mindenható Fia. Az angyali seregek vezéréként az az egyik feladata, hogy legyőzze és végleg elpusztítsa Sátánt.

Dániel próféta könyve 10. fejezete elhúzza a függönyt, bemutatja a jó és a rossz közötti küzdelmet. Miközben a próféta imádkozik, Mihály, a mindenható Jézus leszáll a mennyből, hogy visszaverje a pokol erőit. Még ha mi nem is látjuk, Jézus munkálkodik, hogy válaszoljon a közbenjáró imáinkra is. Ő a hatalmas Megváltó. Egyetlen imánk felett sem siklik át a figyelme.

Hogyan tapasztalod a nagy küzdelem valóságát a saját életedben? Ennek tudata miként hat a meghozandó döntéseidre?

FÓKUSZBAN AZ IMÁDSÁG

Az egész Biblia hangsúlyozza, hogy az imádság legyen konkrét. Ez nem valamiféle homályos lelki vágyódás, hanem meghatározott kéréseket tárunk Isten elé. Jézus imádkozott a tanítványaiért. Pál apostol konkrétan fohász kodott az efezusi, a filippibeli és a kolossébeli keresztényekért, meg fiatal munkatársaiért is, mint Timóteus, Titusz és János Márk.

Mit tudhatunk meg 1Sám 12:22-24 verseiből a közbenjárói imádságról?

Sámuel kiemeli a komoly, szívből fakadó, konkrét közbenjárás szükségességét. Sokatmondóak a szavai: „*tőlem is távol legyen, hogy az Úr ellen vétkezem és felhagyjak az érettetek való könyörgéssel*” (1Sám 12:23). Az egyik angol fordításban szinte ezt visszhangozza Jób: „*Ó, hogy az ember könyöröghet Istenhez a másikért*” (Jób 16:21). A mi feladatunk, hogy imádkozzunk Istenhez azokért, akik nem ismerik Krisztust.

Ijn 5:14-16 szerint mi történik, ha közbenjárunk Istennél valakiért?

Másokért imádkozva Isten áldásainak csatornáivá válhatunk számukra. Rajtunk keresztül árasztja rájuk az Úr az élet vizének folyamát. Sátán egész serege megremeg a szívből fakadó közbenjárás hangjára. Sokatmondó, amit Ellen White ír az ima erejéről: „Sátán ki nem állhatja, ha hatalmas ellenfeléhez folyamodnak, akinek ereje és fensége félelemre és remegésre készíteti. A buzgó imádság hangjától Sátán egész serege megremeg” (*Testimonies for the Church*. 1. köt. 346. o.). Az ima isteni erő forrásához kapcsol bennünket az elveszett emberekért folyó küzdelem során.

Mt 18:18-19 versei hogyan kapcsolódnak a közbenjárói imához? Mivel bátorít ez a szakasz imára azoknak az üdvösségéért, akik nem ismerik az Urat?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, „Az ima magasztos kiváltságunk” c. fejezet, 69-77. o.

Amikor másokért imádkozunk, Isten azzal tisztel meg bennünket, hogy a komolyságunk és az Ő hatalmára való hagyatkozásunk miatt a menny minden erőforrását mozgásba indítja az emberek életének átformálásához. Miközben imáink a trónja felé szállnak, parancsára angyalok munkába lendülnek. „Szolgáló angyalok várakoznak a trónnál, hogy azonnal engedelmeskedve Jézus Krisztus parancsának választ hozzanak a komoly, élő hittel felajánlott imákra” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 2. köt. 357-358. o.). Biztosak lehetünk abban, hogy Isten egyetlen imádságról sem feledkezik meg, imáink nem hiábavalók. A mennyben sorakoznak, hogy az Úr az általa legjobbnak tartott időben és módon küldjön rájuk választ. „A hittel mondott ima sosem hiábavaló, az viszont csupán képzelgés, hogy Isten mindig pontosan úgy és éppen azt fogja megadni, amit mi várunk” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 1. köt. 231. o.). Milyen bátorítást jelent nekünk ez a gondolat, amikor a házastársunkért, a gyerekeinkért, a rokonainkért, a barátainkért és a munkatársainkért imádkozunk, akik talán nem ismerik még Krisztust? Egyetlen őszinte imádság sem lesz hiábavaló! Talán nem látunk mindig azonnal választ azoknak az életében, akikért imádkozunk, Isten azonban olyan módon hat a szívükre, amit majd csak az örökkévalóságban érthetünk meg.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Olvassuk el Fil 1:19, Kol 4:2-3 és 2Thessz 3:1-2 verseit! Mi bátorította Pált a fogsága idején, mivel tudta, hogy Filippiben imádkoznak érte? Milyen imakéréssel fordult a Kolosséban és Thesszalonikában élő hívőkhöz? Mi köze van ezeknek a kéréseknek a lélekmentéshez?
- 2) Beszéljünk még a nagy küzdelem valóságáról, illetve arról, hogy ez a világunkban zajló események mögött meghúzódó nagy narratíva! Ennek ismeretében mit mondhatunk az imádság fontosságáról? Igen, Jézus győzött a harcban, és tudjuk, hogy végső győzelmet is arat. Ugyanakkor miért fontos továbbra is imádkozni és mindent megtenni, amit csak tudunk, hogy hűségesek maradhassunk hozzá és keressük mások üdvösségét?
- 3) Mi minden akadályozza, hogy még eredményesebb legyen az imaéletünk? Mire hivatkozunk (ha ezt tennénk), hogy miért is nem imádkozunk többet azokért, akikért kellene?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY: SZÉLCSEND

Lázadva keresem azt a pontot,
azt a nehezen megfoghatót,
amit még keresni sem szabadna.
Átmegyek a falakon, s már
hallom is a szirének énekét,
de tudatom éberebben landol
bársonyosan csöndes tavadnál.
Megmerítkezem a szélcsend
suttogásában ahogyan
vízbe veti magát hangtalan.
Majd hirtelen kiúszik a túlpartra,
süt néhány halat, végül is...,
csak a társalgásért,
az együttlétért,
a megmentő szavakért,
a csőre töltött szavakért,
melyek kilövik
az ömbert.
Ahogyan a falon átmentem,
úgy vízen is járok,
s megyek Feléd...,
megyek Feléd...
Te csak állsz ott,
leeresztett kezekkel...

Finom a hal,
Uram!